

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Nr. 55 / MARTIE 2016

55

Despre mentorat în context european

| de CARMEN DUȘE & DAN MANIU DUȘE

Importanța activității de voluntariat pentru educație și formare profesională

| de RUXANDRA BREBEANU

Alfabetizarea economică – factor al progresului școlar în domeniul

disciplinelor economice | de MARILENA BATOG

Matematica, între pluridisciplinaritate și interdisciplinaritate

| de DELIA MUSTACĂ

Pledoarie pentru predarea limbii engleze pentru afaceri în școli

| de COSMINA ALMĂȘAN

Importanța studierii istoriei în România

| de DORIN-FLORENTIN PENA

Formare continuă de calitate europeană pentru profesori, prin programul

Erasmus+ | de PETRUȚA LOSTUN

Biblioteca școlară și bibliotecarul | de ANA-LUIZA POPESCU

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Online: www.iteach.ro/experiencedidactice

Partener: Institutul de Științe ale Educației

Revista "iTeach: Experiențe didactice" își propune să promoveze aspectele practice ale predării, învățării și evaluării școlare prin aducerea în prim plan a experiențelor concrete ale cadrelor didactice. Constituie un canal de comunicare și de informare în cadrul comunității cadrelor didactice înscrise pe platforma iTeach.

Descriere prin cuvinte cheie:

didactică aplicată, practică pedagogică, situații educative, experiențe didactice

iTEACH: EXPERIENȚE DIDACTICE

Cod de identificare ISSN / înregistrarea Bibliotecii Naționale a României:
iTeach: Experiențe didactice (online) = ISSN 2247 – 966X
ISSN – L = 2247 – 966X

EDITOR: **TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație**

www.tehne.ro

REDACȚIA:

Str. Dr. Louis Pasteur 54
București 050536

COLECTIV DE REDACȚIE

dr. Olimpiu ISTRATE (Universitatea din București, Departamentul pentru Formarea
Profesorilor)

Oana GHEORGHE (Institutul de Științe ale Educației)

dr. Simona VELEA (Institutul de Științe ale Educației)

Alexandra BUNICA (TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație)

Doru ȘTEFĂNESCU (Social IT)

dr. Simona GĂBUREANU (Universitatea Politehnica București, Catedra pentru Pregătirea
Personalului Didactic)

dr. Ema FÂCIU (Universitatea "Vasile Alecsandri" din Bacău, Școala doctorală; Casa
Corpului Didactic "Grigore Tăbăcaru" Bacău)

E-MAIL: echipa@iteach.ro

PAGINA REVISTEI:

www.iteach.ro/experiencedidactice

Despre mentorat în context european

De **Carmen Duse**

Lucrarea prezintă necesitatea introducerii mentoratului între profesori în învățământul preuniversitar, în contextul unei îmbătrâniri a vârstei cadrelor didactice și a abandonului acestei profesii de către specialiștii tineri. În acest context, este prezentat proiectul Erasmus+ "MENTOR — Mentoring between teachers in secondary and high schools" și etapele de derulare ale acestuia. Dorim ca prin aceasta să-i sensibilizăm pe cei interesați și implicați asupra acestei probleme atât de importante pentru viitorul educației în România.

Educația de calitate nu poate fi privită și înțeleasă fără profesori de calitate. Reforma educației trebuie să înceapă cu focalizarea pe calitatea profesorilor. De felul în care sunt pregătiți aceștia, de interesul și motivația lor pentru actul didactic se leagă mai apoi rezultatele pe care elevii le vor obține, plăcerea și bucuria cu care vor veni la școală, imaginea de încredere și siguranță cu care vor privi viitorul lor și al societății în care vor trăi.

Toate lucrurile astea le știm cu toții, profesori, manageri educaționali, făuritori de politici educaționale și, cu toate astea, constatăm că tocmai profesorii sunt adesea lăsați în umbră atunci când construim un nou viitor, educației.

Așa se face că, dezamăgiți, nemulțumiți, fără speranța de mai bine, mulți profesori aleg să lase cărarea pe care inițial au deschis-o, în favoarea alteia, nu mai plăcute, nu mai simple, dar în care măcar nevoile fiziologice sunt mai ușor de îndeplinit.

Statisticile vorbesc despre un abandon constant al dascălilor debutanți. Astfel potrivit sondajului realizat de Departamentul pentru Tineret al Federației Sindicatelor Libere din Învățământ în urmă cu patru ani, peste 41% dintre profesorii sub 35 de ani intenționau să părăsească sistemul de învățământ în următorii cinci ani, iar 29% nu erau hotărâți în privința viitorului profesional.

Potrivit studiului mai sus amintit, profesia de cadru didactic este privită de societate „cu milă și respect moderat”, iar de cele mai multe ori este subapreciată. Așa cum afirmau profesorii intervievați, societatea percepea profesia de cadru didactic drept o profesie „ușoară”, „cu program lejer”, o profesie „desconsiderată”, „foarte prost remunerată”, „o meserie fără perspectivă”, deci ca pe o „Cenușăreasă a tuturor profesiilor”. Dacă mai adăugăm acestor îngrijorări și faptul că vârsta medie a profesorilor este astăzi de 42 de ani, că 14% dintre profesori au vârsta sub 30 de ani, în timp ce 27% au peste 50 de ani, avem tabloul complet al realității școlii românești actuale.

Cercetările derulate asupra educației în diferite țări au arătat că debutul în activitatea didactică a noilor profesori se realizează cu multiple probleme, cu situații delicate cărora trebuie să le facă față rapid și cu confruntări din care nu întotdeauna ies învingători profesorii. Toate aceste fapte se traduc mai apoi într-o stare de nemulțumire și descurajare a profesorului debutant (Huberman, 1995, Norman și Floyd, 2005, Martineau și Vallerand, 2005), astfel încât acesta suferă depresii, anxietăți și resentimente față de profesia sa, adică chiar tabloul clinic al

celor care decid că trebuie să plece din sistem.

Toate aceste argumente sunt de natură să privim cu îngrijorare viitorul educației, în general, precum și pe cel al generațiilor viitoare, în special, pentru că, după ce că asistăm la o scădere a natalității, mai planează și spectrul lipsei profesorilor. Iată de ce nu trebuie să asistăm impasibili la schimbarea generațiilor de profesori, la părăsirea sistemului de către cei mai tineri și la îmbătrânirea masei celor care lucrează în învățământ.

În acest context, apariția ideii de mentorat în învățământ, odată cu Legea nr. 1/2011, a fost salutăată de către toți participanții. Cu toate acestea, încă nu putem vorbi despre o generalizare, în sensul în care în fiecare școală să-i găsim pe acești mentori, gata să susțină nevoile, ezitățile și chiar năstănițele profesorului debutant. De aceea, prin Departamentul de pregătire al profesorilor din cadrul Universității Lucian Blaga se derulează, între septembrie 2014 –septembrie 2017 programul Erasmus+ intitulat "MENTOR — Mentoring between teachers in secondary and high schools", cu numărul 2014-1-PL01-KA200-003335. Pe lângă ULB, în acest proiect sunt implicați alți 5 parteneri din 5 țări europene: Krakowskie Centrum Zarządzania i Administracji (KCZIA) Polonia, Instituto Universitario de Lisboa - Portugalia, XXI INVESLAN, S.L.- Spania, Dieffhynsi Deftterovathimias Ekpedefsis Nomou Fthiotidas- Grecia, și Kutahya İl Milli Eğitim Müdürlüğü- Turcia.

Obiectivul principal al proiectului este acela de a dezvolta un sistem de formare a mentorilor din învățământul preuniversitar, de natură să susțină profesorii debutanți pentru o mai bună și mai rapidă integrare în mediul educațional. Celelalte obiectivele ale proiectului vizează:

- realizarea unei cercetări cu privire la experiența mentoratului între profesori în învățământul gimnazial și liceal în țările participante și în general în Europa;
- construirea unui model de mentorat între profesori pe baza experiențelor descoperite prin cercetările bibliografice întreprinse în cadrul proiectului;
- proiectarea și realizarea modulelor de training pentru mentoratul între profesori;
- organizarea de formări pentru profesorii mentori care să-i familiarizeze pe aceștia cu aptitudinile de mentorat;
- a stabili o infrastructură comună pentru a facilita accesul durabil la abordarea mentoratului în pentru școli, precum și schimbul permanent de informații științifice.

La ora actuală, suntem în faza în care am realizat Manualul și Kit-ul mentorului, traduse și publicate la Editura Lucian Blaga din Sibiu, urmând ca începând din luna aprilie să derulăm prima serie de formare de mentori după o curriculă comună europeană, cu respectarea prevederilor legislative românești în vigoare. Manualul a fost realizat de către echipele de proiect din țările participante, iar traducerea în limba română a fost asigurată de către profesorii participanți din universitatea Lucian Blaga. Din cuprinsul manualului enumerăm capitolele precum "Etica predării", "Cultura organizațională și dimensiunile culturale", Dezvoltarea inteligenței emoționale a mentoraților", "Managementul clasei", "Disciplina asertivă" etc.

În toamna anului școlar viitor vom avea primele feed-back-uri cu

privire la modul de realizare al programului, urmând apoi îmbunătățirea acestuia, până la varianta unanim acceptată de partenerii europeni din Polonia, Portugalia, Spania, Grecia și Turcia, precum și de către cei direct implicați – profesorii din sistemul românesc de învățământ.

Mai multe despre proiect pot fi găsite pe pagina acestuia edu-mentoring.eu, pe pagina de Facebook facebook.com/edu.mentoring.eu și direct de la cei implicați: carmen.duse@ulbsibiu.ro.

Bibliografie: Grissom, Jason A., and Michelle Reininger (2012). "Who Comes Back? A Longitudinal Analysis of the Re-Entry Behavior of Exiting Teachers." *Education Finance and Policy* 7(4) http://www.rocnee.eu/Files/raport_talis_2012.pdf

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/mentorat-in-context-europea>)

Importanța activității de voluntariat pentru educație și formare profesională

De **Ruxandra Brebeanu**

Voluntariatul a cunoscut în ultimul timp o ascensiune rapidă în domenii diverse. Voluntariatul înseamnă să socializăm mai mult, să-i ajutăm pe semenii noștri dând dovadă de compasiune, înțelegere, dragoste. Prin acțiunile de voluntariat putem obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale. Voluntariatul rămâne o activitate demnă de a fi practică și sprijinită în școală.

În România, activitatea de voluntariat a cunoscut în ultimul timp o dezvoltare rapidă, începând de la nivel local, până la nivel național și internațional, în domenii extrem de diferite (asistență și serviciile sociale, cultural, medico-sanitar, educativ etc). Prin urmare, această mișcare se desfășoară într-un cadru legal și este susținută de Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014.

Se știe că voluntariatul este un element însemnat în dezvoltarea educației și formării profesionale. Criteriul de bază al acestuia este responsabilitatea obținută efectiv numai prin muncă, din care derivă respectul, la care se adaugă și alți factori importanți, respectiv comunicarea și socializarea. De asemenea, activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de

voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc), devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Este clar că această activitate non-profit, nu înseamnă numai investiție în tine însuși, înseamnă să te conectezi la colectivitate, să socializezi mai mult, să fii activ într-un mod util și distractiv, înseamnă apartenență la un grup pe care să-l ajuți necondiționat în timpul liber.

Pentru a înțelege mai bine sensul cuvântului "voluntar", am încercat să aflăm care este etimologia acestuia și am descoperit că o variantă o întâlnim în latină "voluntarius", iar cealaltă în franceză "volontaire" și se referă la oameni și manifestările lor. "Voluntar" înseamnă conform explicațiilor din DEX, — "*care acționează de bunăvoie, din proprie inițiativă, nesilit de nimeni în mod conștient; (despre acțiuni) care se face de bunăvoie, fără constrângere*".

Din experiența profesională, pot afirma că a fi voluntar înseamnă să dai dovadă de compasiune, de răbdare și înțelegere, de grijă nemăsurată și de dragoste pentru cei pe care îi sprijinim. Cu riscul că mă repet, a fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei, pentru a obține în viitor susținerea lor fără rezerve. În acest context, m-am implicat de ceva vreme în acest tip de activitate ca membru coordonator voluntar la un centru de educație incluzivă, în urma realizării unui parteneriat între școala unde activez și această organizație, în ideea de a participa împreună cu elevi voluntari.

Ca urmare a acestei colaborări am inițiat câteva activități sociale și educative, la care am participat împreună cu un grup de elevi entuziaști din școala gimnazială, care s-au oferit voluntari pentru a-i ajuta pe copiii cu dizabilități de aici. Prima întâlnire a avut loc în condiții normale. Cu toate că la început voluntarii au fost reticenți, chiar puțin speriați și emoționați, în cele din urmă s-au adaptat și au creat o punte de legătură cu aceștia prin atitudine, fiind deschiși și prietenoși, prin jocuri, sprijinindu-i și lucrând împreună cu ei, în final comunicând prin gesturi adecvate și cuvinte simple, clare, distincte, de laudă. La următoarele întâlniri, activitățile s-au desfășurat din ce în ce mai bine, sub coordonarea noastră directă, astfel că acești copii cu dizabilități s-au bucurat de prezența noastră, iar elevii voluntari au fost mulțumiți că au avut oportunitatea de a-i ajuta pe semenii lor lucrând în echipă și în același timp învățând și experimentând lucruri noi.

O altă activitate de voluntariat în care am fost implicată direct aparține de data aceasta domeniului cultural, un domeniu total diferit de cel prezentat mai sus, activitate care s-a desfășurat după încheierea unui parteneriat între școala în care profezez și Alianța Franceză. La inițiativa acestei organizații, s-a creat, în urmă cu un an, un club de limbă franceză pentru copiii cu vârste cuprinse între 7 și 12 ani, la care am participat în calitate de profesor voluntar împreună cu câteva colegi. O dată pe lună, ne întâlnim cu copiii la acest club, unde realizăm de fiecare dată activități ludice, practice și interesante, astfel că feedback-ul copiilor era unul pozitiv mai tot timpul. Prin acțiunile clubului se încuraja participarea și implicarea tinerilor elevi la tot felul de

activități ce țineau de cultură.

Extrem de reușită a fost și colaborarea pe care am avut-o cu o organizație non-guvernamentală ecologistă. Personalul acestei instituții s-a prezentat la școala noastră pentru a instrui voluntarii participanți, oferindu-le informațiile necesare și trasându-le sarcini precise. În urma unui program dinainte stabilit, unui grup format din șapte elevi observatori, coordonați de profesorul voluntar, li s-a dat sarcina de a verifica, prin rotație în anumite zile plajele de la Marea Neagră, cu scopul de a monitoriza delfinii eșuați. Activitatea aceasta s-a desfășurat de două ori pe lună timp de trei luni. Prin această acțiune copiii au învățat să lucreze în echipă, să fie solidari și să-și asume responsabilitatea protejării acestor mamifere.

Cu siguranță, voluntariatul rămâne o activitate atractivă și demnă de a fi practică și sprijinită de copii sau adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere.

În concluzie, valoarea activității de voluntariat, dar și a voluntarului este incontestabilă în societatea românească de astăzi și este doar o problemă de timp ca aceasta să fie prețuită cu adevărat.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/importanta-activitatii-de-voluntariat-pentru-educatie>)

Alfabetizarea economică – factor al progresului școlar în domeniul disciplinelor economice

De **Marilena Batog**

Alfabetizarea economică implică o serie de cunoștințe economice care îi ajută pe oameni să acționeze eficient în calitate de consumatori, producători, investitori, angajați și chiar simpli cetățeni ai societății, iar una dintre cele mai eficiente modalități de a-i ajuta pe aceștia este să îi informăm pentru că un cetățean informat este un consumator puternic. Alfabetizarea economică dezvoltă capacitatea consumatorului de a adopta decizii și, implicit, sporește eficiența regulilor și normelor care reglementează consumul.

Alfabetizarea permite cetățenilor să își dezvolte capacitățile de reflecție, exprimarea verbală, gândirea critică și empatia, să își potențeze dezvoltarea personală, încrederea în sine, sentimentul identității și participarea deplină în societate, astfel încât devine o componentă de viață fundamentală.

Alfabetizarea nu se reflectă doar asupra laturii educaționale, ci și

asupra unor aspecte de natură personală, economică, culturală și socială, având un caracter global care implică o serie de factori din societate cum ar fi mediul de afaceri, mijloacele de informare, ONG-urile, partenerii sociali, furnizorii de cursuri profesionale, instituțiile culturale, precum și serviciile sociale, de sănătate și de ocupare a forței de muncă de la nivel local. Creșterea economică poate fi influențată negativ de nivelurile scăzute de alfabetizare, fiind înfrânată și fără o perspectivă durabilă în timp.

1. Nevoia de alfabetizare economică

În general, alfabetizarea este abilitatea de comunicare prin scris, vorbire sau limbaj de mișcare, cum ar fi limbajul semnelor, iar din punct de vedere al educației elevilor, alfabetizarea se referă la nivelul de funcționare a abilităților de citire, scriere, vorbire și ascultare care le permite acestora să se implice în schimburi simple și familiare care sunt în legătură cu instruirea, munca și rolurile sociale, în mod special:

- ca cetățean al comunității;
- în activitatea economică;
- în viața domestică;
- în educație și instruire;
- în mediul zilnic și social.

Nevoia de educație economică în rândul elevilor reiese din necesitatea și utilitatea cunoștințelor economice de bază în acțiunile cotidiene, prezente și viitoare, ale elevilor. Prin alfabetizarea economică, elevii capătă o serie de competențe generale precum:

- analizarea și interpretarea faptelor și acțiunilor economice pe baza conceptelor economice fundamentale;
- utilizarea deprinderilor de gândire economică în analiza actelor și faptelor cotidiene, de evoluție personală și profesională cum ar fi evaluarea costurilor și beneficiilor implicate de decizii, alegerea alternativelor, identificarea motivației și consecințelor comportamentelor umane etc.;
- formarea și dezvoltarea atitudinilor și comportamentelor economice și antreprenoriale eficiente;
- adoptarea unor decizii privind cariera;
- luarea deciziilor și rezolvarea problemelor comunității.

Pregătirea indivizilor în scopul de a exercita diferite roluri în societate nu se poate realiza decât prin intermediul educației, proces în care acestora li se transmit diverse modalități de înțelegere, interpretare, acțiune și valorizare necesare în viață.

Beneficiile educației economice în rândul elevilor se regăsesc în activitățile pe care le vor desfășura în calitate de consumator când se impune o alocare eficientă a capitalului. Succesul producătorului va avea loc dacă va adopta decizii economice în funcție de ceea ce îi trebuie consumatorului, de ceea ce își dorește și este dispus să cumpere acesta. Necesitățile și preferințele consumatorului sunt concretizate în cerere pe piață și îi arată producătorului în ce domeniu de activitate să investească ca apoi să producă și la ce nivel să se situeze investiția sa, deci cât să producă. Prin ignorarea semnalelor pieței privind cererea exprimată de consumator, se va genera risipă cum ar fi bunuri care nu se vând sau care se vând la

prețuri mai mici decât valoarea lor și, prin urmare, va lipsi eficiența activității.

Alfabetizarea financiară are în vedere înțelegerea importanței și avantajelor economisirii și de a alege instrumentul financiar cel mai potrivit. Actuala piață impune servicii financiare tot mai diversificate astfel încât consumatorii vor avea tot mai multe opțiuni, vor dobândi flexibilitate în chestiuni de management financiar și vor apela la servicii de instruire în vederea utilizării noilor tehnologii și adoptării unor decizii. Această categorie de consumatori vor adopta decizii cu mai multă prudență pentru a evita să producă efecte negative în economie.

În domeniul politicii monetare, cunoștințele dobândite în școală sprijină persoanele respective asigurându-le o pregătire economică corespunzătoare putând beneficia, din plin, de avantajele pe care le oferă situațiile economice favorabile, spre deosebire de cei lipsiți de o asemenea pregătire, care nu știu cum pot utiliza oportunitățile existente. Educația financiară realizată în învățământul preuniversitar îmbunătățește nivelul de cunoștințe al elevilor, încrederea în capacitatea de a gestiona finanțele personale și determină comportamentul de economisire. Aceste fapte subliniază importanța educației economice și necesitatea ca ea să înceapă cât mai devreme posibil.

Îmbunătățirea educației economice la nivel de școală elementară și secundară poate oferi o bază pentru alfabetizarea financiară, contribuind la evitarea unor decizii financiare inadecvate și care ar putea avea consecințe de-a lungul mai multor ani, în cazul tinerilor.

Pentru început, alfabetizarea economică și, mai apoi, educația economică implică înțelegerea unor principii economice fundamentale, respectiv a modului în care funcționează economia națională, deoarece oamenii adoptă decizii. Studiind modul în care funcționează piața, tinerii elevi învață și cum să adopte decizii eficiente chiar cu propriile lor resurse limitate, precum timpul sau banii. Ca urmare a participării la economia globală, tinerii de astăzi și de mâine se vor confrunta cu o multitudine de posibilități și este datoria școlii să le furnizeze instrumentele de care au nevoie pentru a construi deciziile cele mai bune cu putință pe care să le utilizeze în societate. Alfabetizarea economică a elevilor trebuie să fie un obiectiv prioritar în programele școlare și extrascolare tocmai datorită beneficiilor pe care le produce o educație economică în rândul cetățenilor.

2. Exemplu de test pentru evaluarea gradului de alfabetizare economică

Alegeți o variantă pe care o considerați corectă

1. Bunurile economice se deosebesc de bunurile libere prin faptul că: a. bunurile economice sunt fără suport material concret, iar bunurile libere sunt ușor de procurat b. bunurile economice provin din activitatea economică, iar bunurile libere sunt un dar al naturii c. bunurile economice sunt necesare satisfacerii nevoilor oamenilor, iar bunurile libere sunt obținute în procesul de producție
2. În economie, risipa de resurse apare atunci când: a. se produce ce nu se cere b. bunurile obținute sunt de calitate superioară c. se produce atât cât se cere
3. Activitatea economică este eficientă dacă : a. se obțin bunurile

dorite cu cele mai mici cheltuieli de resurse b. se obțin bunuri de calitate inferioară cu cele mai mici cheltuieli de resurse c. se obțin bunuri de calitate superioară cu cheltuieli mari de resurse

4. Alegerea consumatorului rațional privind bunurile necesare satisfacerii nevoilor este determinată de: a. dorința de a acumula rezerve b. prețul minim c. satisfacția pe care o resimte în momentul consumului comparativ cu venitul cheltuit
5. Profitul apare atunci când veniturile sunt: a. mai mici decât cheltuielile; b. mai mari decât cheltuielile; c. egale cu cheltuielile
6. Pe o piață, creșterea prețurilor determină: a. scăderea ofertei și creșterea cererii b. oferta egală cu cererea c. scăderea cererii și creșterea ofertei
7. Dacă pe o piață există un singur agent economic care vinde un bun atunci avem o situație de: a. monopol b. oligopol c. cartel
8. Persoanele considerate șomeri sunt: a. cele concediate și fără alt loc de muncă b. cele care sunt în concediu medical c. cele care sunt în concediu de creștere a copilului
9. Banii sunt folosiți la: a. troc b. procesul de producție ca element de stoc c. efectuarea unor plăți
10. Moneda altor țări constituie pentru țara noastră: a. bani scripturali b. valută c. moneda națională

Notă: Se acordă câte 1 punct pentru fiecare enunț corect identificat. Timp de lucru: 30 minute. Succes!

Cheie de corectare 1 - b; 2 - a; 3 - a; 4 - c; 5 - b; 6 - c; 7 - a; 8 - a; 9 - c; 10 - b.

Interpretarea testului de alfabetizare economică : Corelația dintre itemii testului de alfabetizare economică și conceptele economice vizate: - itemul 1 - identifică categorii de bunuri în funcție de proveniența lor - itemii 2 și 3 - identifică principiile raționalității și eficienței economice - itemul 4 - identifică comportamentul consumatorului rațional - itemul 5 - identifică modalitatea de obținere a profitului - itemul 6 - identifică influența cererii și a ofertei asupra nivelului prețului - itemul 7 - identifică tipul de concurență monopolistă - itemul 8 - identifică categoriile de persoane considerate șomeri - itemul 9 - identifică utilizarea banilor - itemul 10 - identifică denumirea banilor în funcție de apartenența lor la țara noastră

Concluzii

Alfabetizarea economică devine un factor important al progresului școlar în domeniul disciplinelor economice deoarece reprezintă „poarta de intrare” pentru orice învățare ulterioară. Alfabetizarea economică este un mod eficient de combatere a cauzelor părăsirii timpurii a școlii, ale șomajului și ale participării limitate la învățarea pe tot parcursul vieții pentru cei cu calificări scăzute. Din analiza întrebărilor adresate în testul de mai sus, reiese rolul educației economice în înțelegerea unor factori decisivi care influențează calitatea vieții oamenilor și în reducerea posibilității de manipulare în chestiuni de interes public sau personal. Rolul cetățeanului în societate este de a contribui la o funcționare mai bună a economiei, la o guvernare mai bună a societății, la crearea unor condiții mai bune de viață, și din aceste considerente putem spune că doar un cetățean educat poate să contribuie la atingerea acestor obiective. La educarea cetățeanului o contribuție semnificativă o are

alfabetizarea economică făcându-l capabil să înțeleagă mecanismele economice din societate și măsurile politice adoptate la orice nivel de conducere. Prin alfabetizarea economică, elevul, în calitate de cetățean al societății va putea să evalueze realitatea economică existentă, să evalueze consecințele unor acțiuni în plan economic și drept urmare să ia decizii potrivite atât în plan personal cât și la nivelul comunității în care trăiește.

Bibliografie: 1. Burja, V., Voiculescu, F., Burja, C., Voiculescu, E., (2006), "Didactica științelor economice. Ghid metodologic cu caracter aplicativ", Editura IRECSO, București. 2. Cucos, C., (2006), „Pedagogie”, Editura POLIROM, Iași. 3. Ionescu, M., (2011), „Instrucție și educație. Paradigme educaționale moderne”, Editura EIKON, Cluj-Napoca. 4. Lăcătuș, M., L., (2012), "Educația economică și didactică a disciplinelor economice" Suport curs, Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași; 5. Negreș-Dobridor, I., Pănișoară, I.O., (2005), „Știința învățării. De la teorie la practică”, Editura POLIROM, Iași. 6. <http://eur-lex.europa.eu> — Jurnalul Oficial al Uniunii Europene "Concluziile Consiliului din 26 noiembrie 2012 privind alfabetizarea"(2012/C 393/01)

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/alfabetizarea-economica-fact-or-al-progresului-scolar>)

Matematica, între pluridisciplinaritate și interdisciplinaritate

De **Delia Mustaca**

Caracterul interdisciplinar al educației nu se reflectă, din păcate, în manualele școlare și, de cele mai multe ori, nici în abordările lecțiilor. Este necesară, spre exemplu, o corelare mai bună a programei de matematică cu programele disciplinelor tehnice. Matematica oferă suport teoretic pentru multe discipline: fizica, chimie, biologie, construind modele, deschizând drumuri. O ecuație matematică poate fi o lege în chimie sau fizică. În fizică și chimie întâlnim proporțiile, funcțiile trigonometrice, ca și alte abstracțiuni ale matematicii. Multe noțiuni matematice pot fi integrate cu exemple practice din alte discipline. Predarea-învățarea prin asocierea obiectelor de studiu înfățișează noutatea în lecții, stimulează creativitatea elevilor și ajută la omogenizarea procesului instructiv-educativ, la dezvoltarea unui om cu o cultură cuprinzătoare. Predarea interdisciplinară favorizează aspectele multiple ale dezvoltării copilului: intelectuală, emoțională, socială, fizică și estetică.

La mijlocul secolului al XX-lea, nevoia de punți între diferitele discipline a dus la apariția pluridisciplinarității și

a interdisciplinarității. Basarab Nicolescu, unul dintre cei mai importanți teoreticieni în domeniu, afirmă că pluridisciplinaritatea se referă la studierea unui obiect dintr-una și aceeași disciplină prin intermediul mai multor discipline deodată. Pe de altă parte, interdisciplinaritatea desemnează transferul metodelor dintr-o disciplină într-alta iar transdisciplinaritatea, așa cum ne-o arată și prefixul trans-, studiază ceea ce se află în același timp și între discipline și înăuntrul diverselor discipline și dincolo de orice disciplină. Finalitatea sa este înțelegerea lumii prezente, unul dintre imperativele sale fiind unitatea cunoașterii.

Aceste noi metode de abordare pot fi aplicate cu succes în varii domenii, inclusiv în studierea comportamentului uman sub aspectul său prosocial. Acesta are multiple definiții care au rezultat tocmai din aplicarea acestor metode de studiu și, în general, se referă la acele persoane care, conform parabolei bunului samaritean din textele biblice, au un comportament atent, de compasiune și ajutorare față de cei din jurul lor. Sunt cercetători care preferă termenul de "altruism" (precum Albrecht, Myers sau Serge Moscovici), de "comportament de ajutorare" (Davidio, Saks) sau "acțiune socială pozitivă" în locul celui de "comportament prosocial" folosit de majoritatea cercetătorilor.

În literatura de specialitate există trei tipuri de teorii aplicabile în studierea comportamentului prosocial: teorii sociologice (teoriile normative și teoria învățării sociale), teorii psihologice (cost-beneficiu, a afectelor, a stimei de sine) și teorii biologice (sociobiologia) a căror aplicare permite formarea unei imagini complexe asupra fenomenului.

Conținutul disciplinelor școlare a fost conceput, în mod tradițional, cu o independență a unor discipline față de altele, adică fiecare disciplină studiată să fie de sine stătătoare. Deci cunoștințele acumulate de elevi reprezintă adesea un ansamblu de elemente separate, ducând la o cunoaștere statică a lumii. Uneori, unele materii folosesc noțiuni teoretice specific altor materii, iar aceste noțiuni teoretice sunt predate mai târziu. Alteori, aceleași noțiuni teoretice sunt predate la mai multe materii, pierzând astfel timp prețios.

În învățământul preuniversitar este tot mai des întâlnită noțiunea de organizare a conținuturilor din perspectiva integrată. Astfel, a fost creat planul cadru și structurat pe șapte arii curriculare (reprezintă o asociere de discipline cu anumite obiective de formare asociate). În școlile gimnaziale temele interdisciplinare sunt incluse prin intermediul Curriculumului Național. Integrarea conținuturilor presupune stabilirea unor relații strânse, convergente între următoarele elemente: concepte, abilități, valori aparținând disciplinelor școlare distincte (De Landsheere, 1992).

Abordarea interdisciplinară presupune stabilirea de legături între discipline, iar succesul în activitatea tinerilor se realizează atunci când aceștia pot să coreleze interdisciplinar informațiile dobândite în cadrul lecțiilor. Promovarea învățământului interdisciplinar poate fi realizată la nivelul planului de învățământ, la nivelul programelor școlare (prin realizarea interdependenței între obiecte și prin formularea unor competențe instructiv-educative comune), la nivelul manualelor școlare și prin conținutul lecțiilor.

Iată câteva exemple ale utilizării matematicii la:

- fizică: raportul a două numere determină viteza medie — raportul dintre distanța parcursă și timpul de parcurgere, — chimie: mărimile direct proporționale — geografie: volumul și aria sferei (Pământului)

Considerate independente ca discipline matematice, geometria și algebra au fost puse într-o strânsă legătură de către Descartes, creând o interdisciplinaritate care a generat o nouă disciplină matematică numită geometria analitică. Legătura dintre matematică și fizică este foarte veche și consacrată din punct de vedere științific, deși pentru elevi există încă probleme în înțelegerea acestor discipline: unii elevi, destul de buni la matematică, nu iubesc fizica dar o învață din obligație, alții nu înțeleg utilitatea unor noțiuni teoretice din matematică. Este important să reușim să punem cunoștințele de fizică și cele de matematică în strictă legătură, iar în viața de zi cu zi să privim dezvoltarea acestora prin prisma aplicațiilor lor în viața oamenilor.

Bibliografie: Cerghit, Ioan, Popescu, E., Vlăsceanu, Radu I., *Didactica*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1993. Nicolescu, Basarab, *Transdisciplinaritatea*, Editura Polirom, Iași, 1999.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/matematica-intre-pluridisciplinaritate-si-interdisciplinaritate>)

Pledoarie pentru predarea limbii engleze pentru afaceri în școli

De **Cosmina Almasan**

Orientările educaționale moderne reclamă deschiderea curriculum-ului către noi cursuri opționale integrate care să le ofere elevilor șansa de a parcurge activități variate și orientate spre aspect practice și care să îi pregătească mai eficient pentru accesul pe piața muncii. O propunere care îmbină aria curriculară "Limba și comunicare" cu aria "Om și societate" este un curs de limba engleză pentru afaceri, destinat elevilor de liceu. Axat pe sarcini de lucru și proiecte care să îi angreneze pe elevi în discutarea și rezolvarea unor probleme ale lumii reale, un asemenea curs este o îndepărtare de abordările tradiționale, fragmentare, bazate pe discipline separate unele de altele și o îndreptare spre o abordare holistică, expunându-i pe elevi la mai multe domenii de studiu astfel încât ei să poată lua decizii mai informate privind alegerea specializării universitare și a unei cariere. Articolul de față își propune să ofere o alternativă în ceea ce privește educația elevilor de liceu, ca răspuns la perspectivele educative moderne, care văd educația ca fiind inexorabil legată de piața muncii.

Ritmul rapid al schimbărilor din societatea modernă impune schimbări în ceea ce privește modul în care percepem procesul de predare-învățare și în scopul eforturilor noastre educative. Devenim din ce în ce mai conștienți că trebuie să îi echipăm pe elevii secolului XXI cu instrumentele necesare (competențe, abilități) care să le permită să facă față societății contemporane și nu putem face acest lucru decât dacă facem loc în curriculum unor cursuri integrate, orientate spre aspect practice, cum ar fi un curs de Limba engleză pentru afaceri. Un asemenea curs trebuie să se bazeze sarcini de lucru și proiecte care să îi angreneze pe elevi în discutarea și rezolvarea unor probleme ale lumii reale. Este o îndepărtare de abordările tradiționale, fragmentare, bazate pe discipline separate unele de altele și o îndreptare spre o abordare holistică, expunându-i pe elevi la mai multe domenii de studiu astfel încât ei să poată lua decizii mai informate privind alegerea specializării universitare și a unei cariere.

Educația secolului XXI se bazează pe abordări mai practice, care să dea mai multă autonomie elevilor și să le permită să-și dezvolte gândirea autonomă, critică precum și abilitățile de autodidact și de lucru în echipă. O întrebare legitimă ar fi: de ce să predăm Limba engleză pentru afaceri unor elevi care încă nu și-au încheiat educația generală și care nu au optat pentru o școală de economie? Răspunsul este simplu: educația generală și cea ocupațională nu mai sunt la poli opuși, deoarece formarea cetățenilor și a angajaților sunt acum întrepătrunse. Pregătirea pentru a face față schimbărilor și a accepta învățarea permanentă, pentru a se adapta la o societate bazată pe competențe reprezintă acum o condiție esențială pentru integrarea socială, pentru viața de zi cu zi și pentru șanse sporite de angajare în domenii diverse.

Un curs opțional integrat care să combine educația antreprenorială cu limba engleză va oferi elevilor mai multe oportunități să aplice raționamentul logic în situații care simulează activitățile de afaceri cu care s-ar putea confrunta după absolvire. Abilități cum ar fi căutarea de informații, analizarea datelor, luarea deciziilor și comunicarea rezultatelor în mod eficient folosind o limbă de circulație internațională vor fi utile în societatea viitorului în care oamenii li se cere din ce în ce mai mult să gândească creativ, și nu să execute ordine. Elevii vor fi încurajați să își dezvolte gândirea critică și abilitățile de rezolvare de probleme, să colaboreze în vederea luării de decizii, să aibă inițiativă, să manifeste adaptabilitate și curiozitate. Elevii din ziua de astăzi trebuie stimulați să caute și să găsească resurse variate astfel încât să continue să învețe în afara școlii.

Indiferent dacă ne place sau nu, trebuie să acceptăm că suntem înconjurați de aspect ale vieții de zi cu zi care aparțin sau sunt oarecum legate de domeniul economic: companii mici și mijlocii, bănci, asigurări, turism, comerț, aproape tot ce este în jurul nostru are legătură cu acest domeniu vast. Mulți oameni decid să urmeze o carieră în domeniul afacerilor deoarece își dau seama de importanța domeniului în timpul școlii și după absolvire. Specializările economice sunt căutate de o mare parte dintre absolvenții de liceu la nivel național. În ceea ce privește limba engleză, este universal acceptat faptul că este "limba globală" pentru afaceri, politică, relații internaționale.

Deci ce anume este "limba engleză pentru afaceri"? În termeni cât mai simpli, este acel limbaj folosit pentru negocieri, socializare, prezentări, conversații telefonice și întâlniri de

afaceri. Este o combinație de limba engleză generală și termeni specifici pentru comunicarea la locul de muncă, în situații de afaceri, motiv pentru care mai este denumită și "engleza pentru locul de muncă" (workplace English). Abilitățile de comunicare în situații de afaceri le vor oferi elevilor o încredere în sine sporită, care se va traduce într-un real avantaj în situații de interviuri pentru locuri de muncă, oferindu-le astfel șanse mai mari pentru dezvoltarea profesională.

Un curs optional pe această temă nu se va limita la diversificarea ofertei curriculare a școlii, ci îi va ajuta pe elevi să își folosească competențele transversale și îi va pregăti pentru succes. Activitățile și proiectele parcurse în cadrul unui asemenea curs îi vor ajuta pe elevi nu doar să își îmbunătățească vocabularul, ci și să înțeleagă lumea afacerilor, expunându-i la metoda învățării prin experimentare. Abilitățile și conținutul nu trebuie predate ca un scop în sine, ci ar trebui deprinse prin cercetare și aplicare în proiecte. Predarea limbii engleze pentru afaceri poate fi o experiență revelatoare atât pentru profesor cât și pentru elevi, o provocare pentru toți cei implicați, deoarece necesită abordarea unui domeniu (cel economic) care nu este în mod obișnuit discutat prin intermediul unei limbi străine. Dar tocmai această provocare este cea care îi poate învăța pe elevi să gândească în afara limitelor impuse de materii rigide, să facă un pas spre o lume de care se vor lovi după absolvire.

Este foarte clar că sarcina profesorilor secolului XXI este din ce în ce mai dificilă: pregătim elevi pentru locuri de muncă și tehnologii care nu există încă, astfel încât ei să poată rezolva probleme despre care noi încă nu suntem conștienți că vor exista. Tot ce putem face, prin urmare, este să îi ajutăm pe elevi să deprindă abilitățile de supraviețuire necesare care să îi ajute să facă față neprevăzutului.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/predarea-limbii-engleze-pentru-afaceri-in-scoli>)

Importanța studierii istoriei în România

De **Dorin-Florentin Pena**

Prezentul articol reprezintă o pledoarie pentru studierea istoriei în școli și totodată evidențiază care sunt beneficiile studierii acestei discipline școlare. Articolul prezintă modul în care ajută istoria la dezvoltarea personalității elevilor și la formarea acestora ca cetățeni și resurse pe piața muncii.

Omul reprezintă cea mai importantă resursă a societății contemporane bazată pe democrație, informatizare și economie de piață. Idealul educațional al învățământului românesc, care decurge din cel social, se referă la formarea integrală și

armonioasă a unei personalități creative și autonome. Formarea unei personalități armonioase presupune ca elevul să primească o educație intelectuală, estetică, fizică, tehnologică, profesională, moral-civică și religioasă, iar această educație o primește în școală.

Un rol important în educarea elevului din punct de vedere intelectual, estetic, moral-civic (și nu numai) îl are istoria, alături de celelalte discipline școlare. Totodată, valorile democrației care stau la baza societății actuale sunt propagate de istorie prin conținuturile programelor școlare și prin valențele educative ale obiectului istorie.

Pot spune că istoria ocupă primul loc în ansamblul disciplinelor cu impact instructiv și educativ, și asta pentru că permite reconstituirea trecutului și explicarea acestuia și pentru că are multiple valențe educative și formative. Împreună cu cultura civică istoria oferă elevilor un set de valori importante pentru traiul în societate, mai ales că societatea actuală este extrem de agitată din toate punctele de vedere iar existența noastră depinde de multe ori de modul în care există și se comportă ceilalți.

Se știe foarte bine că „*Historia magistra vitae*”, pentru că doar atunci când îți cunoști trecutul poți cel puțin să încerci să eviți repetarea unor greșeli fatale, evident nu tot timpul. Nu putem aprecia prezentul sau intui viitorul dacă nu ne cunoaștem trecutul. Fiecare dintre noi are propria sa istorie, deci suntem produse ale istoriei și de aceea trebuie să o studiem cu același interes cu care ne-am studia pe noi înșine. Cum spunea marele istoric Nicolae Iorga, „*Cunoscând istoria, eroii, tradiția, ne facem mai sociabili, mai altruști, mai iubitori de om și viață*”. Dacă nu cunoaștem și nu înțelegem istoria nației noastre și a celorlalte popoare, nu avem cum să fim umani și iubitori și nu putem să-i acceptăm pe ceilalți. Și asta în condițiile în care suntem cetățeni ai NATO și UE. De aceea, se pune întrebarea „*Cum pot eu să mă comport la Roma dacă nu cunosc istoria Romei și nu cunosc regulile de viațuire în societatea mea?*”

Istoria este disciplina școlară care constituie și fundament pentru cunoștințele dobândite de elevi la discipline ca: limba și literatura română, cultura civică, geografia economică, filosofia, religia, etc.

Revenind la importanța istoriei în formarea tinerilor ca cetățeni — resurse pentru piața muncii pot spune că această disciplină școlară poate să contribuie determinant în formarea personalității acestor viitori cetățeni. Acest rol e important în formarea personalității elevului prin faptul că permite:

- asimilarea unui sistem de cunoștințe fundamentale;
- lărgirea orizontului de cultură generală;
- dezvoltarea interesului pentru cunoaștere;
- formarea deprinderilor de muncă intelectuală (localizarea, selectarea, organizarea și evaluarea informațiilor);
- dezvoltarea capacității de prelucrare, interpretare și operare cu informațiile;
- dezvoltarea inteligenței și creativității;
- formarea capacității de a gândi divergent;
- dezvoltarea capacității de a gândi logic, analitic, critic, sintetic și interpretativ;

- formarea capacității de a gândi interdisciplinar;
- însușirea culturii religioase constituită din informații privind istoria religiilor;
- dezvoltarea interesului pentru artă și pentru frumos;
- formarea unui comportament moral-civic prin cunoașterea valorilor, principiilor și normelor sociale de-a lungul timpului.

Toate lucrurile de mai sus sunt atinse în cadrul orelor de istorie prin programele școlare de la toate clasele. Astfel :

- Tot timpul elevii își dezvoltă deprinderile de scris și mai ales de citit, atât de necesare în înțelegerea mesajelor transmise de sursele istorice scrise;
- În toate lecțiile elevii dobândesc cunoștințe de cultură generală;
- În toate lecțiile se stabilesc relațiile de cauzalitate dintre evenimente, lucru care contribuie la dezvoltarea inteligenței;
- În toate lecțiile este stârnit interesul pentru cunoaștere deoarece mereu sunt noțiuni noi;
- În fiecare lecție elevii descoperă prin studiu individual informațiile prin analiza textelor istorice;
- În toate lecțiile este lărgit orizontul geografic prin utilizarea hărților și a atlaselor istorice dar și prin realizarea unor hărți de către elevi;
- În toate lecțiile se stimulează creativitatea prin folosirea algoritmizării;
- În lecțiile cu teme religioase se descoperă lucruri noi despre religiile lumii și se promovează toleranța religioasă;
- În lecțiile care tratează teme legate de cultură sunt dezvoltate dragostea față de arte și față de științe precum și înțelegerea evoluției unor descoperiri științifice;
- Tot timpul este pus accentul pe acceptarea diferențelor dintre oameni și pe promovarea lucrului în echipă;
- Tot timpul este stabilită legătura între local-național-universal.

În finalul acestui material, aș dori să mă opresc asupra unei laturi foarte importante a studierii istoriei și anume la valoarea morală numită patriotism. Această valoare morală este evitată în ultima perioadă în societatea românească, deși în școală se studiază o unitate de învățare dedicată patriotismului la cultura civică la clasa a VIII-a. Deși există mulți care acreditează ideea rușinii de a fi român și a defectelor noastre ca nație ar trebui să se știe faptul că nu există clasamente reale ale popoarelor lumii pe baza de calități și defecte și că toți oamenii au calități și defecte – asta fiind unicitatea ființei umane. Caragiale spunea ceva de genul *“Zi-le oamenii și dă-le pace”*.

De aceea consider că este imperios necesar să ne respectăm trecutul și să ne iubim patria, să nu uităm cine am fost, cine suntem și ce putem fi. Istoria este disciplina școlară care ne dă șansa să facem toate lucrurile de mai sus. De aceea trebuie pus accentul pe menținerea istoriei ca disciplină școlară și pe solidizarea legăturii dintre tineri și patria noastră. Și să nu uităm de o deviză foarte cunoscută – *“Unitate în diversitate”*.

Bibliografie: Ioniță, Gh.I. — Metodica predării istoriei, Editura

Universității din București, București, 1997. Păun , Ștefan — Didactica istoriei, Editura Corint, București, 2001. Stoica, Marin — Pedagogie și psihologie, Editura Gheorghe Alexandru, Craiova, 2002.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/importanta-studierii-istoriei-i-n-romania>)

Formare continuă de calitate europeană pentru profesori, prin programul Erasmus+

De **Petruta Lostun**

Articolul prezintă beneficiile instituționale și individuale ale implementării Proiectelor de Mobilitate Școlară din cadrul programului Erasmus+. În conținut se face referire la proiectul Training4EQuality Package (T4EQuiP), finanțat de Comisia Europeană prin programul Erasmus+, Acțiunea cheie K1 — Mobilitatea persoanelor în scop educațional, proiect implementat de Colegiul Național “Calistrat Hogaș” Piatra Neamț în perioada 1 iulie 2014 – 30 iunie 2016.

Oportunități Erasmus+ pentru personalul din educație

Instituțiile de învățământ preuniversitar au la dispoziție oportunitățile oferite de programul Erasmus+ pentru a-și sprijini personalul să participe la activități de formare continuă de calitate europeană. Accesarea fondurilor puse la dispoziție de Comisia Europeană pentru mobilitatea personalului din învățământul școlar, în principiu, este deschisă oricărei instituții de învățământ, însă ea nu poate deveni realitate decât dacă acea instituție întrunește câteva condiții importante, despre care ne propunem să vorbim în continuare.

În primul rând, este important ca instituția aplicantă să practice un management strategic: să aibă o viziune clară asupra a ceea ce-și dorește să întreprindă pe termen lung. Această viziune trebuie să se reflecte în documentele manageriale și să se concretizeze într-un plan de acțiune coerent, posibil de urmărit. Dorința de a participa la schimbare, de a acționa constructiv și nu doar mimetic, de a fi activă, dinamică, nu doar reactivă – trebuie să se reflecte în documentele strategice ale unei instituții (Planul de dezvoltare instituțională, Planul de dezvoltare europeană, Planul managerial anual, etc.). De existența gândirii strategice la nivel de instituție depinde succesul și calitatea oricărui proiect Erasmus+, pentru că un proiect bun va fi considerat întotdeauna acela care răspunde unor nevoi bine identificate, care propune soluții practice la probleme reale cu care se confruntă instituția și oamenii ei. Doar pornind de la cunoașterea corectă a caracteristicilor instituției se pot planifica

activități care să aibă eficiență și care să deservească, prin obiectivele, lor strategia instituțională în ansamblu.

De asemenea, instituția trebuie să-și dorească să sprijine, prin intervențiile ei, prioritățile și principiile cadrului strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale (ET 2020), să-și coordoneze propriile acțiuni cu cele cuprinse în strategia europeană de dezvoltare a educației și formării. Aspirația spre ținuta europeană a instituției, reflectată în coerența dintre propriile obiective și obiectivele naționale și europene pentru educație și formare, va constitui un factor favorizant pentru obținerea unei finanțări în cadrul programului Erasmus+.

Nu lipsită de importanță este existența respectului și interesului instituției față de resursele sale umane (profesori, elevi) și față de beneficiarii săi (elevi, părinți, comunitatea din care face parte). Doar o instituție educațională care înțelege că trebuie să-și stimuleze angajații, că trebuie să-și susțină beneficiarii, să investească în dezvoltarea resurselor sale umane, va arăta suficient interes și va investi energie pentru accesarea fondurilor europene destinate dezvoltării resurselor sale umane. Respectul față de oamenii instituției, fie ei angajați sau beneficiari, poate fi dovedit în completarea formularului de aplicare printr-o bună cunoaștere a nevoilor acestora și prin manifestarea interesului de a construi un răspuns adecvat, soluții concrete la aceste nevoi.

Trebuie să observăm, de asemenea, că proiectarea, dar mai ales implementarea unui program de mobilități de formare în cadrul acțiunii K1 solicită instituției aplicante să fie capabilă de leadership, să aibă capacitatea de a genera și susține cooperare intrainstituțională și interinstituțională, deopotrivă. În absența spiritului de echipă, un astfel de proiect este dificil de conturat și devine imposibil de derulat.

T4EQuiP pe calea Erasmus+

În cadrul proiectului nostru, Training4EQuality Package (T4EQuiP), aflat acum în faza finală de implementare, nevoile instituționale și individuale au fost interpretate ca fiind în legătură directă și au fost abordate integrat, prin intermediul a două arii complementare de intervenție:

A1 — Transdisciplinaritate și interactivitate în demersurile educaționale (Activități: TIC pentru colaborare, predare și învățare fundamentate pe metoda proiectului; Intervenții educaționale de tip outdoor în predarea matematicii, științelor și artelor; Conținuturi (inter)culturale pentru predarea-învățarea limbilor străine; Conținuturi (inter)culturale pentru predarea-învățarea istoriei, geografiei, științelor sociale și a științelor naturii) A2 — Colaborare în vederea ameliorării mediului socio-afectiv al școlii (Activități: Construirea unui sistem de relații interumane axat pe eficiență. Managementul conflictelor; Dinamica grupurilor și competențe sociale în clasă).

Activitățile desfășurate, cu obiectivele lor specifice, au vizat atingerea următoarelor obiective: 1. Formarea competențelor cadrelor didactice de a utiliza metodologii și instrumente adecvate dezvoltării la elevi a unor competențe pentru secolul XXI. 2. Creșterea capacității cadrelor didactice de a organiza activități integrate de predare – învățare a diferitelor discipline. 3. Încurajarea cooperării dintre profesorii care predau discipline diferite și a inițiativelor de organizare a unor demersuri

educaționale interdisciplinare, transcurriculare. 4. Îmbunătățirea calitativă, diversificarea și creșterea atractivității ofertei curriculare. 5. Creșterea capacității personale și profesionale a resurselor umane de a relaționa eficient și de a interveni pentru detensionarea zonelor de polarizare și discriminare care generează conflicte. 6. Creșterea capacității individuale a cadrelor didactice de a sprijini efortul instituțional de implementare a reformei în educație, în condițiile interiorizării corecte a politicilor și strategiilor naționale și europene.

Obiectivele proiectului au fost coerente cu țintele strategice europene și cu obiectivele instituționale prevăzute în Planul european de dezvoltare. În cadrul celor 6 fluxuri de mobilitate organizate (Building Efficient Relationships and Effective Conflict Management, Ljubljana, Slovenia, 11.05.2015 — 15.05.2015; Action Methods Improving Motivation in Learning Environments, Lisabona, Portugalia, 5.07.2015 — 11.07.2015; Group Dynamics and Social Skills in the Classroom, Arklow, Irlanda, 26.07 — 01.08.2015; ICT for Collaborative, Project-Based, Teaching and Learning, Malta, 30.08 — 05.09.2015; Town and Gown in Oxford, Oxford, UK, 27.09.2015 — 03.10.2015 și Las OTRAS Orillas (The other shores), Sevilla, Spania, 19.11.2015 – 28.11.2015), nu numai că au fost atinse obiectivele proiectului și obiectivele specifice ale fluxurilor, dar se poate spune că au fost depășite.

Un singur om nu poate schimba un sistem, dar, cu cât vom fi mai mulți....

Ideea de bază de la care a pornit echipa de redactare a proiectului a fost aceea că, pentru a se schimba cu adevărat, o instituție sau o societate are nevoie de mai mulți agenți de acțiune care să înțeleagă în ce constă schimbarea necesară și să beneficieze de acces la instrumente metodologice și teoretice, la exemple de bună practică europeană care să faciliteze această schimbare. Pe durata implementării proiectului, ipoteza pe care T4EQuiP s-a construit s-a dovedit viabilă, iar instituția noastră, datorită celor 24 de mobilități de formare desfășurate, deține mai mulți oameni dispuși să utilizeze – în educație — un limbaj comun al schimbării pro-europene.

Într-un raport elaborat ca urmare a unei cercetări, efectuată la nivel european în perioada 2012–2013 de către Centrul pentru Mobilități Internaționale (CIMO) și grupul de lucru Demos Helsinki, se vorbește despre așa-numitele [competențe ascunse] pe care le generează mobilitățile internaționale, cu referire la productivitate, capacitate de adaptare și curiozitate. Experiențele de învățare ale profesorilor din instituția noastră par să confirme faptul că, alături de competențele vizibile și certificate corespunzător, mobilitățile europene de învățare generează și alte efecte, care se prezintă ca o valoare adăugată mai greu definibilă, dar foarte importantă. Astfel, principalelor schimbări care au fost preconizate inițial (îmbunătățiri ale nivelurilor de competență profesională ale personalului, adaptarea lucidă a demersurilor individuale și instituționale la expectanțele naționale și europene din domeniul educației, ameliorarea mediului psiho-social din școală, optimizarea formării elevilor), li s-au adăugat pe durata implementării rezultate noi, nepreconizate anterior, dintre care unele vizibile, altele mai greu vizibile.

Astfel, pe de o parte, au fost prilejuite achiziții metodologice suplimentare (de tipul drama learning, experiential learning sau

traveling learning), un interes lărgit pentru implicarea în activități educaționale derulate în cooperare europeană, deschiderea către nonformal, îmbunătățirea inițiativelor individuale și de grup cu scop educațional, sporirea coeziunii instituționale interne, sensibilizarea față de problematica europeană actuală a migranților, conștientizarea unor tare atitudinale și de mentalitate care persistă în sistemul educațional românesc. Pe de altă parte, reflecțiile asupra experiențelor europene de formare încep cu și mai mare profunzime la întoarcerea acasă, când – confruntându-se cu provocările profesionale cotidiene — profesorii descoperă și re-descoperă aspecte noi ale celor învățate sau observate pe durata mobilității, cu efecte de sporire a productivității, capacității de adaptare și curiozității. Acest impact, deși nu este întotdeauna declarat de participanți, se resimte deopotrivă la nivel individual și instituțional.

În concluzie, implementarea acestui proiect s-a constituit într-o serie de provocări care nu au făcut altceva decât să stimuleze dezvoltarea, prin multiplicarea agenților de acțiune predispuși la schimbare. Deschiderea manifestată în perioada de accesare a grantului european s-a potențat pe durata proiectului și a creat premise optimizate pentru intervențiile educaționale individuale și instituționale. Iată de ce provocarea Erasmus+ nu poate fi altfel decât benefică, pentru instituție ca întreg și pentru oamenii săi.

Notă: Informațiile din acest articol reflectă numai punctul de vedere al autorului, iar Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale sau Comisia Europeană nu sunt responsabile pentru nicio utilizare care poate fi dată acestor informații.

Training4Equality Package (T4EQIP) Coordonator proiect: prof. Petruța Lostun Număr de referință: 2014-1-RO01-KA101-001246 PROGRAMUL: Erasmus+ ACȚIUNEA CHEIE: K1 — Mobilitatea persoanelor în scop educațional TIPUL ACȚIUNII: Mobilitate pentru personalul din învățământul școlar

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/formare-continua-prin-programul-erasmus/>)

Biblioteca școlară și bibliotecarul

De **Ana-Luiza Popescu**

Biblioteca reprezintă unul dintre spațiile cele mai importante dintr-o instituție școlară, întrucât contribuie la apropierea tinerilor de lectură și sprijină corpul profesoral în reușita actului educațional. Activitatea bibliotecarului școlar nu poate fi concepută în afara ansamblului activităților educative specifice școlii.

Biblioteca școlară reprezintă pentru școală o carte de vizită. Ca parte integrantă a sistemului informațional național, biblioteca școlară este o colecție de documente (cărți, reviste, ziare, materiale audio-vizuale și alte suporturi informaționale) cu caracter enciclopedic, adecvat nivelului și profilului unității de învățământ în care funcționează biblioteca școlară. Așa cum afirmă Bernard Calenge, *„gestionarea, dezvoltarea și reînnoirea unei colecții formează esența însăși a meseriei de bibliotecar”*, meserie pe care fiecare dintre noi, bibliotecarii, o dorim organizată după reguli și principii comune. Dacă achiziția înseamnă completarea colecțiilor, atunci calitatea acestora depinde de echilibrul pe care bibliotecarul știe să-l realizeze între intrările în colecții și scoaterile lucrărilor uzate, fizic și moral, ceea ce presupune coerență și decizie, armonizarea acestora în interiorul bibliotecii.

Din definiția de mai sus rezultă patru funcții majore ale bibliotecii: a) pedagogică; b) gestiunea documentelor; c) culturală; d) de comunicare.

Activitatea bibliotecarului școlar nu poate fi concepută în afara ansamblului activităților educative specifice școlii. Biblioteca școlară este sursa de informare permanentă la zi în viața și lumea elevilor, iar cei care răspund de activitățile lor, respectiv bibliotecarul și cadrele didactice, trebuie să aibă în vedere găsirea unor forme și metode de folosire eficiente a cărții, care să corespundă cât mai bine procesului de modernizare a învățământului. Deși internetul reprezintă o provocare a lumii moderne, biblioteca rămâne o constantă culturală, un simbol al profunzimii spirituale. Să ne aducem aminte că radioul și televiziunea nu au distrus gazetaria, doar au obligat-o să se reorganizeze. Această bibliotecă „hibridă” trebuie tratată și considerată nu ca pe un serviciu ajutător, ci ca pe o componentă fundamentală a fiecărei instituții școlare.

Biblioteca este un centru formativ în care elevii capătă diferite deprinderi constructive: lucrul cu cărțile, utilizarea eficientă a informațiilor, selecția materialelor și, nu în ultimul rând capacitatea de a coopera și de a se comporta civilizată în sala de lectură. După cum spunea Mircea Eliade că *„cetim ca să trecem examene (decă lectura de studiu), ca să omorâm timpul (decă lectura de loisir) sau cetim din profesie (decă lectura nonformativă)”*, bibliotecarul și cadrele didactice își vor uni forțele, spre a oferi cititorilor informația în concordanță cu solicitările programului educativ.

Dialogul cu cititorii este, de asemenea, o necesitate a demersului întreprins de către bibliotecarul școlar. Primul contact cu cititorul are o importanță deosebită, acesta contribuind la imaginea afectivă a cărții. Pentru o bună primire a cititorilor nu

există reguli, ci exigențe umane. Suntem cei care trebuie să dăm dovadă de tact, discreție, să avem disponibilitatea și calmul de a-i asculta și de a-i primi chiar cu un zâmbet de bun venit, după cum spune și un proverb chinezesc *“Cine nu știe să zâmbească, să nu-și deschidă prăvălia”*. Profesorii, mai ales cei de limba și literatura română, respectiv bibliotecarul, sunt preocupați de găsirea unor metode și procedee de atragere, de trezire a interesului pentru citit.

Dezbaterile pe marginea lecturilor, studiul de caz, procesele literare plac elevilor și îi țin aproape de flacăra cititului. Sunt și elevi care citesc, învață, lucrează pentru atingerea unor performanțe unice, de excepție. Îi recunoaștem și îi ajutăm cum putem noi mai bine, mai temeinic. Astfel, devenim părtași, într-o lume a cunoașterii, într-o lume a descoperirilor. Biblioteca ar putea fi considerată un fel de mic laborator de lucru cu cartea, indiferent dacă aceasta este un manual școlar sau un roman. Ceea ce doresc elevii de la noi este, pe lângă împrumutul permanent la domiciliu al volumelor necesare și sprijinul în întocmirea de referate școlare, bibliografii sau prezentarea unei cărți, este înțelegere, pe care noi încercăm să o acordăm de fiecare dată fiind îngăduitori cu aceștia.

Cititul îți deschide un al treilea ochi, spunea Vladimir Nabokov într-un eseu. Acest ochi te familiarizează cu lumi imaginare care nu sunt ale tale, dar pe care mintea ta le străbate în libertate. Cititul este o artă. Cine ajunge să o practice se vindecă de singurătate. Pentru a deprinde arta cititului e nevoie de exercițiu și de răbdare. De pauză și reflecție, de seriozitate și profunzime. Iar bucuria cititului te recompensează pentru tot felul de inconveniente și frustrări ale vieții cotidiene. Cititul este un act de formare a personalității umane, cu implicații pe care omul le va respecta de-a lungul vieții.

Cod QR

Scanați QR-ul pentru a citi articolul online (sau vizitați <http://iteach.ro/experiencedidactice/biblioteca-scolara-si-bibliotecarul>)

iTeach: EXPERIENȚE DIDACTICE

ISSN 2247 – 966X

Editor: TEHNE- Centrul pentru Inovare în Educație

Pagina Revistei: www.iteach.ro/experiencedidactice